

Sygn. akt III AUa 216/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Barbara Mazurkiewicz-Nowikowska
Sędziowie:	SA Marcjanna Górską SA Elżbieta Czaja (spr.)
Protokolant: st. prot. sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 r. w Lublinie

sprawy S. R.

z udziałem następcy prawnego M. R.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek apelacji pozwanego Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 14 stycznia 2013 r. sygn. akt VIII U 2847/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala datę początkową prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dzień 1 lipca 2011 roku.

Sygn. Akt III 216/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2011 roku Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił S. R. prawa dodatku pielęgnacyjnego, wobec nie uznania go za osobę niezdolną do samodzielnej egzystencji przez Komisję Lekarską.

S. R. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Z jego treści wynika, że domaga się przyznania prawa do dodatku pielęgnacyjnego ponieważ jest ciężko chory i niezdolny do samodzielnej egzystencji.

Wyrokiem z dnia 14 stycznia 2013 roku Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił S. R. prawo do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia 27 lipca 2012 roku.

Podstawą wyroku były następujące ustalenia:

S. R., urodzony w dniu (...), na mocy decyzji z dnia 23 sierpnia 1994 roku był uprawniony do renty rolniczej od dnia 1 kwietnia 1994 roku. Decyzją z dnia 11 lutego 2011 roku do powyższego świadczenia przyznano dodatek pielęgnacyjny na okres od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku.

W dniu 10 czerwca 2011 roku S. R. złożył kolejny wniosek o ustalenie uprawnień do dodatku pielęgnacyjnego, Lekarz Rzeczoznawca uznał, że jest on trwale całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, jednak nie stwierdził niezdolności do samodzielnej egzystencji Komisja Lekarska podtrzymała powyższe rozpoznanie.

Biegli sądowi lekarze specjaliści: kardiolog, reumatolog oraz onkolog w opinii z dnia 24 października 2011 roku rozpoznali u wnioskodawcy: nowotwór złośliwy gruczołu krokowego leczony radioterapią, artrozę kręgosłupa L-S, zespół bólowy korzeniowy lędźwiowo-krzyżowy, nadciśnienie tętnicze (...), stan po zawale serca w kwietniu 2009 roku i P. w kwietniu i maju 2009 roku oraz chorobę niedokrwienną serca (...). Nie stwierdzili niezdolności do samodzielnej egzystencji.

W opinii z dnia 20 marca 2012 roku sporządzonej przez inny zespół biegłych sądowych w składzie: onkolog oraz kardiolog, biegli rozpoznali u S. R.: stan po zawale mięśnia sercowego, chorobę wieńcową stabilną, nadciśnienie tętnicze, stan po radioterapii z powodu raka prostaty oraz bóle okolicy lędźwiowo-krzyżowej kręgosłupa w trakcie diagnostyki. Uznali go za całkowicie niezdolnego do pracy i zdolnego do samodzielnej egzystencji. Natomiast biegły sądowy lekarz specjalista neurolog w opinii z dnia 6 czerwca 2012 roku rozpoznał u wnioskodawcy: zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego, okresowo o charakterze korzeniowym w przebiegu zmian zwyrodnieniowo-zniekształcających. Uznał S. R. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym i zdolnego do samodzielnej egzystencji.

S. R. zmarł w dniu 27 lipca 2012 roku. Wobec tego postępowanie w sprawie zostało zawieszono na mocy art. 174 § 1 pkt 1 k.p.c. i następnie podjęte z udziałem następcy prawnego S. R. – jego żony M. R..

W opiniach uzupełniających z dnia 31 lipca 2012 roku i z dnia 13 września 2012 roku biegły sądowy lekarz specjalista onkolog po zapoznaniu się z dodatkową dokumentacją medyczną złożoną w dniu 23 lipca 2012 roku stwierdził, że wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy oraz niezdolny do samodzielnej egzystencji ze względu na stwierdzenie zmian przerzutowych w centralnym układzie nerwowym. Za datę powstania niezdolności należy uznać dzień 19 czerwca 2012 roku, to jest datę rozpoznania zmian metastatycznych w badaniu (...).

Następca prawny wywodził, że niezdolność do samodzielnej egzystencji u wnioskodawcy istniała przez cały okres jego choroby a nie tylko od dnia 19 czerwca 2012 roku do dnia 27 lipca 2012 roku.

W sporządzonej opinii innego biegłego sądowego lekarza specjalisty onkologa z dnia 26 listopada 2012 roku, biegły ten wskazał, że S. R. był niezdolny do samodzielnej egzystencji od dnia złożenia wniosku, to jest od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia 27 lipca 2012 roku. Wyjaśnił, że wnioskodawca w powyższym okresie był leczony paliatywnie z powodu raka gruczołu krokowego. Dopiero w czerwcu 2012 roku wykonano badanie CT głowy które wykazało liczne zmiany przerzutowe do centralnego układu nerwowego które były niemożliwe do wyleczenia.

Powyższą opinią nie była kwestionowana.

Sąd Okręgowy w Lublinie za podstawę rozstrzygnięcia przyjął opinie biegłych sądowych lekarzy specjalistów onkologów, bowiem te schorzenia były schorzeniami typu wiodącego u wnioskodawcy, które w ostateczności doprowadziły do jego zgonu. Biegli onkolodzy we wskazanych opiniach jednoznacznie stwierdzili niezdolność do samodzielnej egzystencji u wnioskodawcy.

Za podstawę ustaleń w zakresie daty początkowej powstania niezdolności do samodzielnej egzystencji Sąd przyjął opinię biegłego onkologa z dnia 26 listopada 2012 roku. Biegły wskazał, że wnioskodawca był niezdolny do

samodzielnej egzystencji od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia 27 lipca 2012 roku, ponieważ w powyższym okresie był leczony paliatywnie z powodu raka gruczołu krokowego.

Sąd wskazał, że odwołanie jest zasadne.

Z przepisu art. 27 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291, ze zmianami) wynika, że do emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia przysługuje dodatek pielęgnacyjny na zasadach i w wysokości określonej w przepisach emerytalnych, to jest w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227, ze zmianami).

Art. 75 ust. 1 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia.

Pojęcie niezdolności do samodzielnej egzystencji oznacza naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspakajaniu podstawowych potrzeb życiowych. Ze sporządzonych w toku postępowania opinii biegłych sądowych onkologów wynika, że wnioskodawca był osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji od dnia 10 czerwca 2011 roku do dnia śmierci, to jest do dnia 27 lipca 2012 roku.

Sąd wskazał jednocześnie, że prawo do dodatku pielęgnacyjnego należało przyznać od dnia 1 lipca 2011 roku, gdyż jak wynika z k. 98 i 99 akt organu rentowego, organ ten wypłacał S. R. wraz z rentą rolniczą dodatek pielęgnacyjny od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku. Przez przeoczenie Sąd pominął tę okoliczność, co skutkowało błędnym przyznaniem świadczenia od dnia 10 czerwca 2011 roku, zamiast prawidłowego oznaczenia daty początkowej na dzień 1 lipca 2011 roku.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych wyżej przepisów oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w sentencji.

Wymienione orzeczenie zostało zaskarżone częściowo apelacją organu rentowego – Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w L.. Apelacja zarzuca:

- naruszenie prawa materialnego tj. art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227), w zw. z art. 52 ust 1pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 roku, Nr 50, poz. 291, ze zmianami).

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę wyroku i ustalenie S. R. prawa do dodatku pielęgnacyjnego od dnia 1 lipca 2011 roku do dnia 27 lipca 2012 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna. Nie jest sporne, że organ rentowy wypłacał S. R. dodatek pielęgnacyjny wraz z rentą rolniczą od dnia 1 listopada 2010 roku do dnia 30 czerwca 2011 roku. Przez przeoczenie Sąd I instancji pominął tę okoliczność, co skutkowało błędnym przyznaniem świadczenia od dnia 10 czerwca 2011 roku, zamiast prawidłowego oznaczenia daty początkowej na dzień 1 lipca 2011 roku.

W tym stanie rzeczy zasadnym było dokonanie częściowej zmiany wyroku, i ustalenie początkowej daty prawa do dodatku pielęgnacyjnego na dzień 1 lipca 2011 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.